

LA POLARITZACIÓ POLÍTICA DE LES JOVENTUTS EUROPEES

Introducció

La polarització política juvenil ha augmentat amb l'auge de les xarxes socials i la fragmentació ideològica. Aquest estudi analitza els factors que la generen, la construcció de la identitat política i les seves conseqüències, situant el fenomen en un context històric (1960-present) per avaluar si és un fenomen nou o recurrent, i com erradicar-lo.

Hipòtesi

La polarització juvenil ha augmentat per factors socials, psicològics i tecnològics (com les cambres d'eco, el populisme i la manca d'educació crítica) que afavoreixen la rigidesa emocional, identitats polaritzades i major propensió a la radicalització.

Objectius

- Analitzar factors i impactes de la polarització política juvenil.
- Comprendre la construcció de la identitat política i els elements que afavoreixen o limiten la polarització.
- Determinar si la polarització és un fenomen recent o amb precedents històrics.

Metodologia

S'ha elaborat el marc teòric a partir d'articles acadèmics, i un marc pràctic mixt amb una enquesta quantitativa a estudiants, i entrevistes semiestructurades de tipus qualitatiu.

Resultats

L'anàlisi de les entrevistes mostra una forta heterogeneïtat ideològica entre els joves i una desafecció general envers la política institucional, considerada poc transparent i poc efectiva.

Malgrat això, la majoria manté la participació electoral com a deure cívic, encara que amb escassa motivació. La polarització es percep com a present en el dia a dia, especialment a les xarxes socials, on predomina un debat emocional, poc contrastat i sovint hostil.

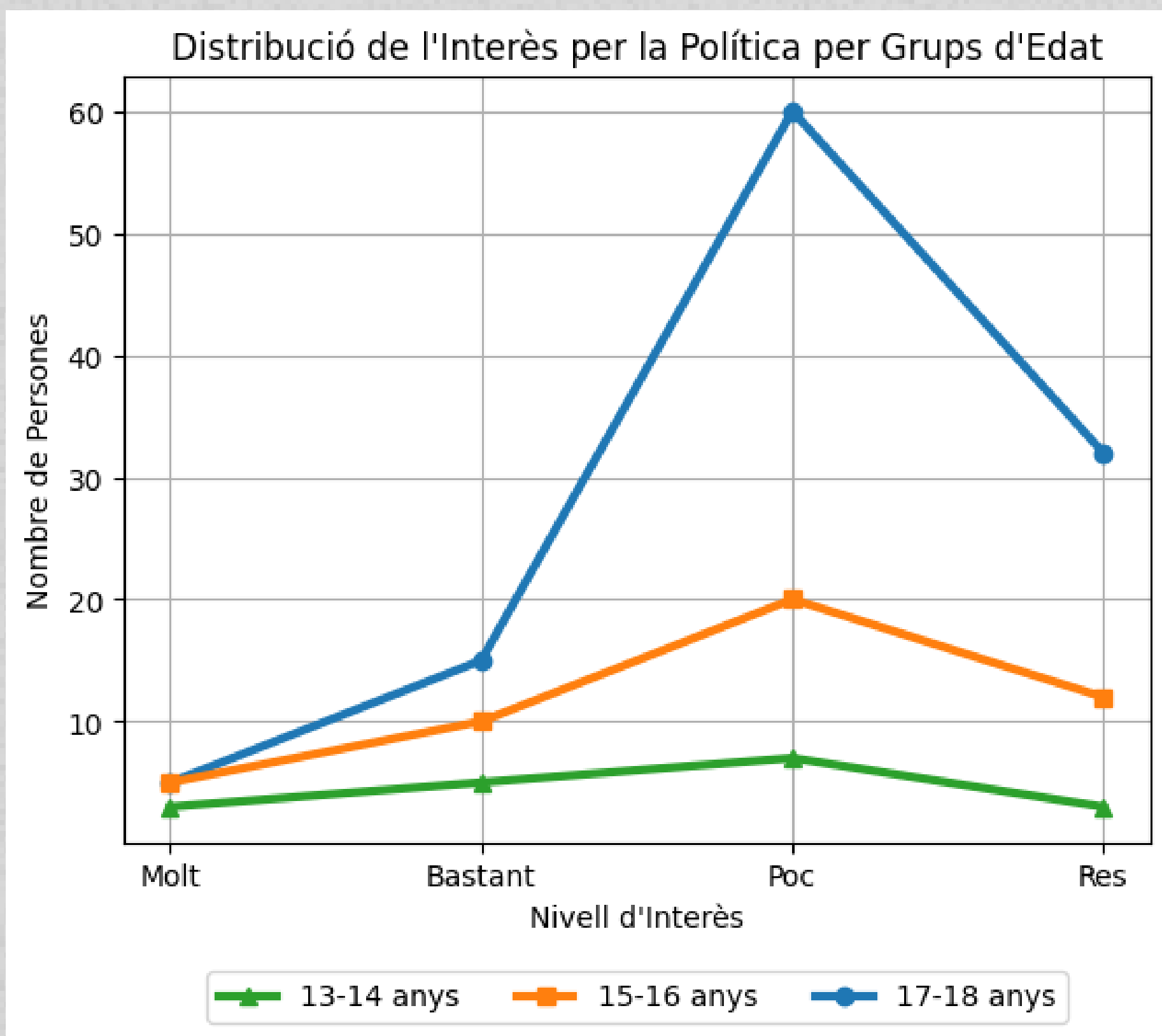

Fig 1: Distribució de l'interès segons edat

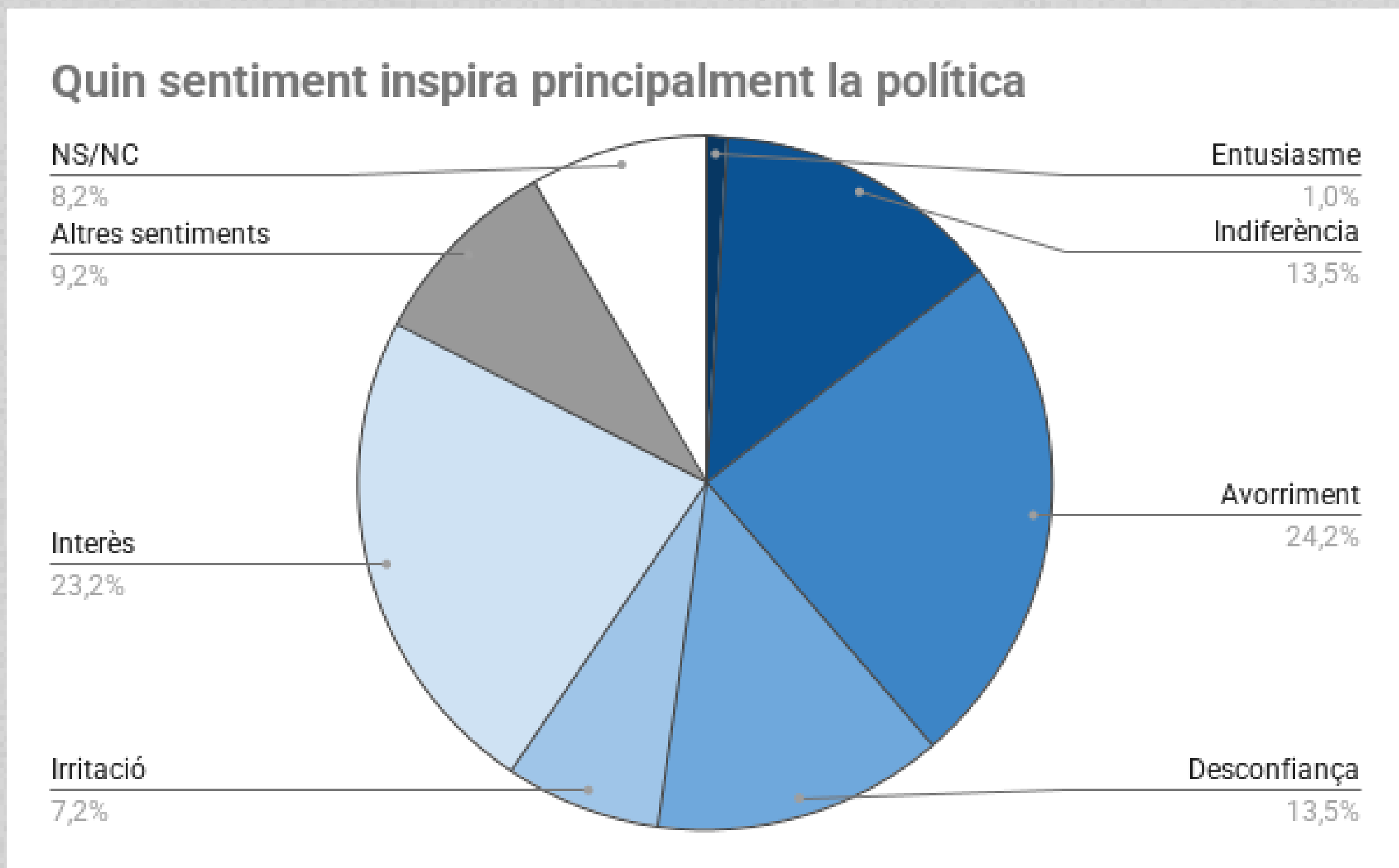

Fig 2: Sentiment que inspira principalment la política

També emergeix un ampli consens sobre la necessitat d'una millor educació política, tot i el temor que aquesta pugui esdevenir adoctrinadora.

Conclusions

La polarització política juvenil és un fenomen estructural que reflecteix tensions socials profundes. Les entrevistes mostren que aquesta divisió neix més de formes de relació amb la política (marcades per desorientació, emoció i necessitat d'identitat) que no pas d'ideologies fixes.

El context digital amplifica els conflictes i accelera la radicalització, però també obre vies de participació no tradicionals.

El repte central és convertir el desacord en diàleg crític i educar perquè la pluralitat no derivi en sectarisme ni fragmentació democràtica.

Bibliografia

Zygmunt Bauman, *La societal individualitzada* (2001)

Zeynep Tufekci, *Twitter and Tear Gas* (2017)

Iyengar, S., & Westwood, S. J. (2014). *Fear and loathing across party lines: New evidence on group polarization*. <https://doi.org/10.1111/ajps.12152>

Fisher, M. (2022). *Capitalist Realism: Is There No Alternative?*